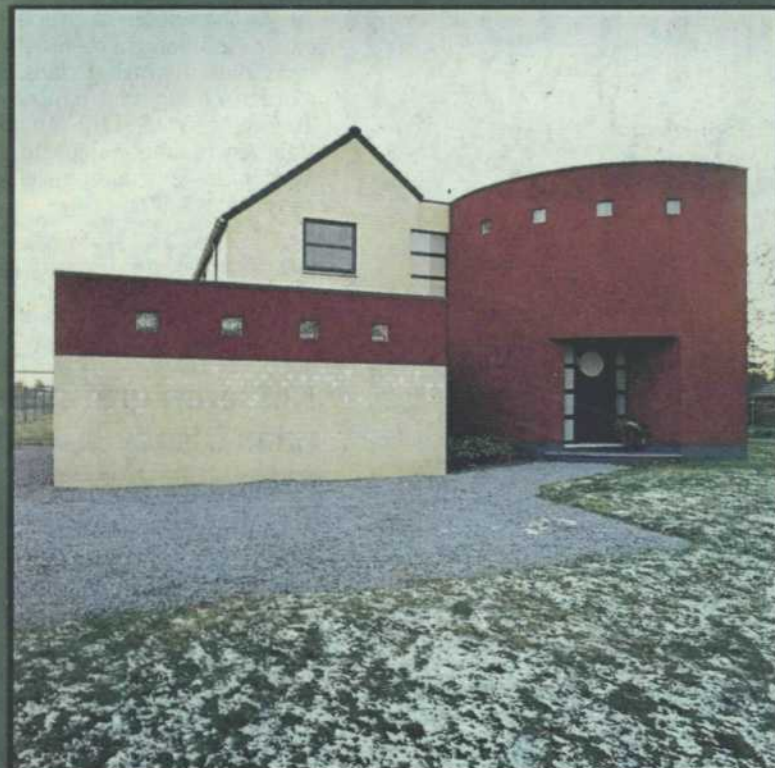

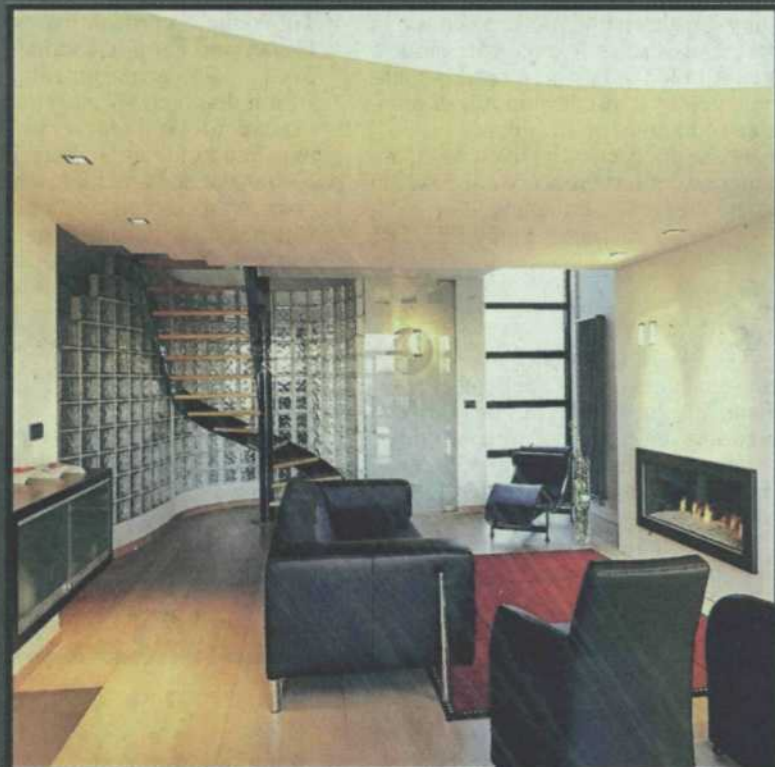
Centrale woonruimte met twaalf zijkamers

Het eenvoudig-speelse woonconcept van Peter en Kristien Vroonen-Ballet in Kermt-Hasselt

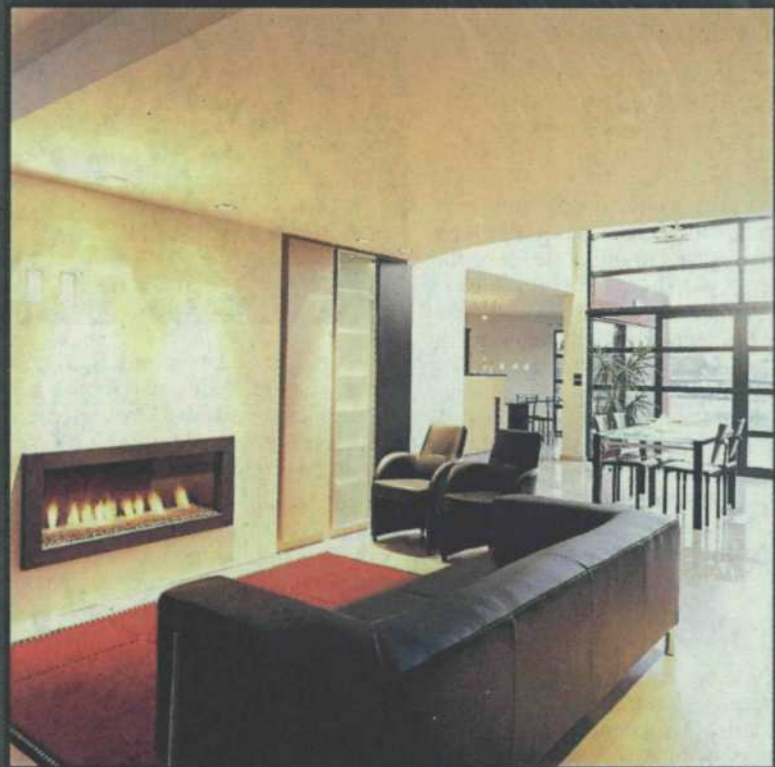
Waar het hart van vol is, loopt de mond van over. Ik vermoed niet dat Kristien Ballet het me kwalijk neemt dat ik haar zo introduceer. "Als ik niet onderwijzeres was geworden, had ik wellicht iets in *interieur* gedaan," zegt ze zelf. Ze gaat er dan ook helemaal in op, in hun woning. Zo simpel als het uitgangspunt was, zo verrassend werd de uitwerking. Manlief Peter assisteert, en ziet dat het goed is.

Langs de kwartronde uitsprong loopt een hoge lichtstraat.

Lichtstraat, glazen deur en glaswand lopen in elkaar over.

De eethoek staat in een vide, boven de zithoek zit een plafond.

De achtergevel is in glas, het kwartrond in pleisterwerk.

Foto's: Luc DAELEMANS

Er is veel te zien, huize Vroonen, veel origineels en veel fraais. Zeven jaar geleden kochten ze van opa Ballet het perceel, zowat 14,50 are groot. Kerstmis was het net vijf jaar geleden dat ze inhuisten.

"We hebben nooit rondgereden om huizen te bekijken, of ergens aangebeld om eens binnen te kijken. We wilden geen kopie van iets anders. Het moest van ons worden, wat wij graag zagen. Het moest vooral heel praktisch zijn. De structuur is dan ook van binnenuit gegroeid - het plan van het hart van het huis hebben we zelf uitgetekend: een heel eenvoudige, overzichtelijke, symmetrische constructie, met centraal een grote rechthoekige woonruimte. Links en rechts daarvan liggen de overige kamers, telkens zes, zowel beneden als boven."

"Peter en ik zijn opgegroeid in open huizen, buiten eenvoudig maar binnen modern. Dat wilden we ook. We hebben veel ruimte en licht - overdag van de dakkoepel, de lichtstraat, de glasstenen en de achtergevel, 's avonds van de verlichting. Dan ziet het huis er heel anders uit. We hebben overal veel draad getrokken, heel veel licht- en muziekpunten voorzien."

"Dat concept hebben we aan architect Eric Alen van Herk-de-Stad voorgelegd, die het verder vormgegeven heeft. Want er moest nog wel iets creatiefs mee gebeuren, anders hadden we zo'n rechthoekige doos. Hij heeft het wat speelser, levendiger gemaakt."

Stenen en pleister

En levendig is het. In de voorgevel worden de twee grootste volumes - in gele diamant-ivoren blokjes van Terca en met dakspitsen - doorbroken met een centrale kwartronde partij, die in opvallend *ossenbloed* gepleisterd werd. Links springt er nog een blok uit - de garage, die het geel en rood combineert. "We wilden geen poort aan de voorgevel. We hebben dan de garage vooraan gezet, maar met de poort aan de zijkant."

Tussen garage en inkom zit een hoge verticale lichtstraat, die als een glazen ladder langs de gevel omhoogloopt. Dat element komt overigens nog eens terug aan weerszijden van de voordeur.

"Het pleisterwerk gaf wel wat problemen. Dat wordt in de regel in een lichtere pastelkleur gedaan. Donkere kleuren zijn riskanter: ze absorberen de zonnewarmte te veel, wat makkelijker barsten geeft, zeker met die ronding. En de achtergevel ligt pal op het zuiden. Maar wij wilden een donkerder contrastkleur. Indestge uit Zonhoven wilde het wel doen, maar op onze verantwoordelijkheid. Hij heeft er een dubbel wapeningsnet ondergestoken en de kleur zelf gemengd. Dat is heel goed gelukt."

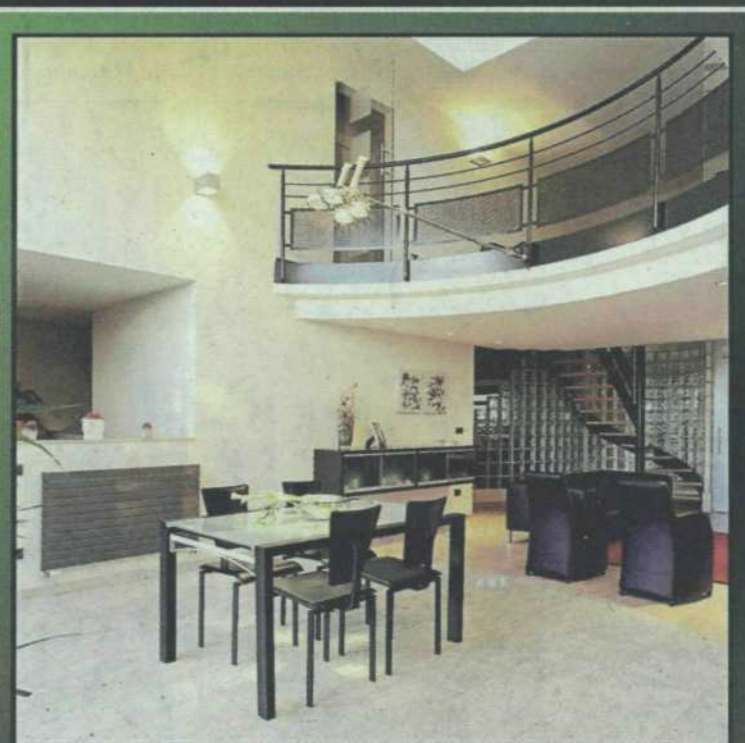
In de achtergevel domineert een grote glaswand, in een licht zonwerende glassoort. Bovenop torenen weer de twee dakspitsen. Rechts wordt het donkerrood gepleisterde kwartronde volume herhaald, nu weliswaar slechts één niveau hoog, met de ontbijthoek.

Zwart-grijs-wit

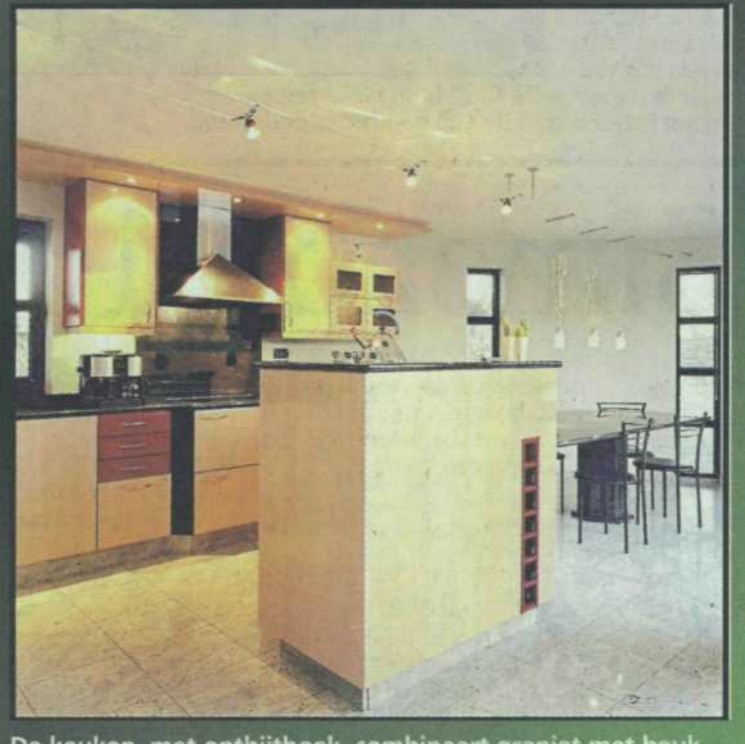
Ook binnen is het méér dan een simpele rechthoek. De inkom gaat er overigens letterlijk aan vooraf - in de kwartronde uitsprong zit beneden de hal met toilet, boven de logeerkamer.

Tussen hal en woonruimte zit een glazen deur en kronkelt aansluitend een S-muur van glasstenen, die eerst de wenteltrap koestert en vervolgens het bureau afschermt. Aan de andere kant is het plafond een stukje opengebroken, zodat nog wat licht van de lichtstraat zijn weg vindt naar de gelijkvloerse woonruimte.

Die centrale, rechthoekige, open woonruimte omvat een zit- en een hoge vide-eethoek, en de keuken met ontbijthoek. Boven de zithoek doorsnijdt een plafond de ruimte, zodat die wat intiemer, beslotener, gezelliger aanvoelt. Wat nog

De eethoek staat in een vide, de zithoek onder een plafond.

De keuken, met ontbijthoek, combineert graniet met beuk.

"Perfect om schoon te houden, je ziet er echt niks op."

De eethoek staat in het midden van een vide. Ook hier domineert zwart, in het kader van de tafel met groenglazen blad, en in de vier leren stoelen. Boven de tafel hangt een industriële Modular-lamp, met vier spotjes, aan een lange arm. De machtige glazen achterwand, in antracietgrijze aluminiumprofielen, loopt door in de ontbijthoek en geeft uitzicht op terras, tuin en uitgestrekt natuurgebied. "Eigenlijk is alles in zwart, wit en grijs - heel neutrale en tijdloze kleuren. Toch is bordeaux mijn lievelingskleur, dat komt overal elkens terug - in de tapijten in zithoek, bureau en tv-hoek, in de laden en kastwanden in de keukens, en in de badkamer."

"We gaan zelden naar beurzen of winkels. Wat we graag zien, komen we vanzelf wel eens ergens tegen. Aan merken of namen hechten we geen belang. Als we in de Ikea iets zien, is het ons ook goed. Het moet ons aanspreken, mooi zijn."

Zes beneden

Lopen we van de inkom de woonruimte in, liggen links en rechts telkens drie kamers. "De afmetingen zijn beneden en boven dezelfde: 360 x 360, 360 x 240 en 360 x 360."

Links liggen achtereenvolgens een berging, wasplaats en de open keuken. De keukens, in grijs graniet en beuk, gaat wat schuil achter een halfhoge wand. "Het moest niet heel modern zijn, maar tijdloos. En veel mensen hebben een kookeiland, wij een *afwaseiland*. Ik vind dat wel plezant, als je hier staat af te wassen - je houdt contact met de mensen. En ik kan van hieruit de kinderen in de speelkamer zien." De aansluitende ontbijthoek zit in het *lage* kwartrond.

Rechts liggen, van voor naar achter, Kristiens bureau, de tv-hoek en de speelkamer. "Mijn bureau ligt zo dat ik nog contact heb met de tv-hoek. Daar zit er ook nog een gat in de wand, zodat ik van daaruit de kinderen kan zien spelen." Het zijn knusse vertrekken, in de speelkamer wacht de piano van opa op aanstormend muzikaal talent.

Zes boven

De wenteltrap gaat over in een ruime overloop, het plafond boven de zithoek dus. De zwartgelakte metalen trapleuning loopt over in een *unisex* balustrade. Dochter Julie en zoon Siebe hebben er een grote speelruimte aan, pal onder de dakkoepel. Ook hier dus drie kamers aan weerszijden.

We lopen links door de centrale dressing naar de ouderlijke slaapkamer. De schuine wanden hebben witte kunststof planchetten tot in de spits nok. Naast het bed hangen antracietgrijze nachtkastjes, ertegenover een idem-dito wandkast. Aan de andere kant ligt de badkamer - drie wit-grijze wanden wisselen af met een zwarte vloer en dito wand waartegen twee witte hoekige wastafels. De zwarte douche oogt royaal en eigentijds, in de hoek past een kwartrond bubbelbad.

Aan de overkant van de overloop ligt het wat kleurrijker *kinderkwartier*. In het midden de kinderbadkamer in wit en blauw, mét eigen douche en wastafeltjes. Rechts Siebes kamer, de wanden wit en groen, de gordijnen blauw. Onder de spits nok lijkt zijn kamertje wel een huisje. Links Julies stekje, in wit en lichtblauw, en met een huisslaper en donkerblauwe kleerkast.

"Boven ligt overal laminaat. Op de kinderkamers na hebben we alles, boven en beneden, laten behangen met *variovlies*, dat de barstjes goed wegwerkt. De banden zijn breder en het is iets ruwer, het heeft iets van tekenpapier. Het sluit ook mooi aan - eigenlijk zie je niet dat het behangen is."

Guy BRUGMANS